

Veel bijbelkringen hebben een thema of een bijbelboek centraal staan gedurende een jaar. Vaak is er in overleg met de leiding van een bijbelkring wel een mogelijkheid om een keer af te wijken van het thema en een ander onderwerp aan de orde te stellen. In het diaconaat willen we niet alleen concrete hulpacties organiseren, maar ook gemeenteleden helpen met het vormgeven van de diaconale opdracht in hun eigen leven. Er gebeurt veel diaconaal werk door gemeenteleden, zonder dat dat door de diaconie georganiseerd wordt. Dat hoeft ook niet. Wel kun je als diaconie mensen de gelegenheid geven om hierover door te praten en elkaar daarin te bemoedigen en stimuleren. Dit zou kunnen in de al bestaande bijbelkringen en gesprekskringen in de gemeente.

Schets voor een bijbelkring.

Lezen: Jakobus 1: 19-27

“Niet alleen hoorders, maar ook daders”

Toelichting:

In dit gedeelte van de brief van Jakobus staat een beeld dat aanspreekt. Iemand die de Bijbel leest en hem dichtslaat met het idee: “We hebben weer netjes zoals het hoort de Bijbel gelezen, klaar”, die lijkt op iemand die in de spiegel kijkt en daarna gelijk vergeet hoe hij er uit ziet. Waarom kijk je dan eigenlijk in de spiegel, toch om jezelf te zien? Er kunnen redenen zijn om maar te vergeten hoe je er uit ziet. Je ziet pukkeltjes, rimpeltjes of om andere redenen zint het je niet. Helaas is een spiegel eerlijk. Een spiegel is niet als een schilder die het portret van iemand een beetje kan aanpassen, de persoon er beter kan laten uitzien. Wat je ziet, zo is het.

De Bijbel lezen lijkt daar wel op. Je leest de Bijbel, en leert daaruit hoe het er met je voorstaat. De Bijbel is dan ook eerlijk, en we zullen er niet altijd blij mee zijn want we voldoen niet aan wat de Bijbel ons leert. We kunnen het vaak niet, of we doen het gewoonweg niet. Zondag 2 van de catechismus zegt dit zelfde op een andere manier. Je kent je ellende omdat het je niet lukt om je aan de wet te houden (die we in de Bijbel lezen) om God en je naaste lief te hebben. We leren dan over verlossing. En die verlossing is er op gericht om jezelf vervolgens opnieuw op God en je naaste te richten.

Als we de Bijbel lezen, lezen we talloze malen over naastenliefde, het opkomen voor de weduwe en de wees. Jakobus leert ons dat het niet voldoende is om dat netjes te lezen, we moeten er ook wat mee doen. Dan laten we pas echt de Bijbel spreken in ons leven.

Interessant is dat in vers 27 staat: “De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” Je zou verwachten dat er staat : uit de zuivere en onbevleete godsdienst komt voort dat je wezen en weduwen bezoekt. Er staat echter dat zo handelen godsdienst is.

Vragen

1. Als wij de Bijbel lezen, lezen we hem dan om te leren hoe we moeten handelen?
2. Inspireert de Bijbel u tot daden?
3. “Weduwen en wezen bezoeken in hun verdrukking”. Wat zouden we in deze tijd kunnen doen?
4. Wat zouden we kunnen verstaan onder “zichzelf onbesmet bewaren van de wereld”?